

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Cinkciarz.pl

Súdny dvor (komora rozhodujúca o prípustnosti odvolaní) uznesením z 28. mája 2020 rozhodla, že odvolanie je neprípustné.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poľsko) 11. mája 2020 – MN, DN, JN, ZN/X Bank S.A.

(Vec C-198/20)

(2020/C 304/06)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: MN, DN, JN, ZN

Žalovaná: X Bank S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách⁽¹⁾, článok 3 ods. 1 a 2, článok 4 smernice 93/13 a jej odôvodnenia:

- keďže spotrebiteľ musí mať rovnakú ochranu na základe zmlúv uzatvorených ústne alebo písomne bez ohľadu na to, či sú podmienky písomnej zmluvy obsiahnuté v jednom alebo viacerých dokumentoch;
- keďže hodnotenie nekalého charakteru podmienok podľa vybraných všeobecných kritérií najmä pri predaji alebo dodávkach verejného charakteru, ktoré zabezpečujú kolektívne služby, berúc do úvahy spoločnú zodpovednosť medzi užívateľmi, musí byť doplnené systémom celkového vyhodnotenia rôznych príslušných záujmov; keďže toto predstavuje požiadavku dôvery; keďže pri hodnotení dobrej viery sa musí brať ohľad najmä na stabilitu zmluvného postavenia strán bez ohľadu na to, či spotrebiteľ bol stimulovaný k súhlasu s podmienkami a či tovar alebo služby boli predávané na osobitnú objednávku spotrebiteľa; keďže požiadavka dobrej viery môže byť splnená predajcom alebo dodávateľom, keď s inou stranou, ktorej oprávnené záujmy brali do úvahy, zaobchádzajú čestne a rovnocenne;
- keďže zmluvy by mali byť vypracované zrozumiteľne, mal by mať spotrebiteľ skutočne príležitosť preskúmať všetky podmienky a ak má pochybnosti mal by platiť výklad najpriaznivejší pre spotrebiteľa;

s ohľadom na body 16 a 21 rozsudku Súdneho dvora z 3. septembra 2015, Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA (C-110/14, ECLI:EU:C:2015:538) a body 20 a 26 až 33 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Pedro Cruz Villalón dňa 23. apríla 2015 (ECLI:EU:C:2015:271),

vykladať tak, že spotrebiteľská ochrana priznaná smernicou 93/13 prislúcha každému spotrebiteľovi?

Alebo, ako sa uvádza v bode 74 rozsudku Súdneho dvora z 30. apríla 2014 vydaného vo veci Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzalogbank Zrt, (ECLI:EU:C:2014:282) spotrebiteľská ochrana prislúcha len riadne informovanému, primerane pozornému a obozretnému priemernému spotrebiteľovi? Inými slovami môže vnútroštátny súd konštatovať nekalosť ustanovení zmluvy uzatvárajanej akýmkoľvek spotrebiteľom alebo môže konštatovať iba nekalosť ustanovení zmluvy, ktorú uzatvoril spotrebiteľ, ktorého možno považovať za riadne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa?

2. V prípade, že sa na prvú otázku odpovie tak, že spotrebiteľská ochrana neprislúcha na základe smernice 93/13 každému spotrebiteľovi, ale len riadne informovanému, primerane pozornému a obozretnému priemernému spotrebiteľovi, možno za riadne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa považovať spotrebiteľa, ktorý si uzatváranú zmluvu o hypotekárnom úvere indexovanom v cudzej mene a čerpanom vo výške 150 000 PLN na obdobie 30 rokov pred jej uzatvorením neprečítal? Možno takémuto spotrebiteľovi priznať ochranu na základe smernice 93/13?
3. V prípade, že sa na prvú otázku odpovie tak, že spotrebiteľská ochrana neprislúcha na základe smernice 93/13 každému spotrebiteľovi, ale len riadne informovanému, primerane pozornému a obozretnému priemernému spotrebiteľovi, možno za riadne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa považovať spotrebiteľa, ktorý aj keď si prečítal návrh zmluvy o hypotekárnom úvere indexovanom v cudzej mene uzatváranej na obdobie 30 rokov na čerpanie úveru vo výške 150 000 PLN, jej úplne nerozumel, a ani sa nepokúšal porozumieť jej obsahu pred jej uzatvorením, predovšetkým sa neobrátil na druhú zmluvnú stranu – banku s prosbou o objasnenie jej významu a významu jej jednotlivých ustanovení? Možno takémuto spotrebiteľovi priznať ochranu na základe smernice 93/13?

(¹) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mím. vyd. 15/002, s. 288.

**Odvolanie podané 12. mája 2020: Claudio Necci proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora)
z 25. marca 2020 vo veci T-129/19, Necci/Komisia**

(Vec C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťel: Claudio Necci (v zastúpení: S. Orlandi, T. Martin, avocats)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

Odvolaťel navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 25. marca 2020 vo veci T-129/19, Necci/Komisia,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodnutie,
- rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaťel sa domáha zrušenia uznesenia z 25. mája 2020 vo veci T-129/19, ktorým Všeobecný súd Európskej únie zamietol jeho žalobu o neplatnosť ako neprípustnú a uložil mu povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolaťel uvádza v tejto súvislosti tri odvolacie dôvody:

Prvý dôvod je založený na skreslení predmetu sporu, keďže Všeobecný súd Európskej únie sa domnieval, že rozhodnutím z 18. júla 2011 bola odvolateľovi spôsobená ujma.